درس 48

1	دعا

رهبر گروه: دعا كنيد و اعضاي گروه و نيز اين درس را كه راجع به ملكوت خداست، به خداوند بسپاريد.

2	در ميان گذاشتن آموخته ها (15دقيقه) انبياي كوچك

هر يك به نوبت و به طور خلاصه براي ديگران تعريف كنيد كه در خلال يكي از اوقات خلوتي كه به مطالعه قسمت هاي تعيين شده از كتاب مقدس مشغول بوده ايد، چه آموخته ايد (ميكا 5، حجي 2، زكريا 14 و ملاكي 3)، (يا يادداشتهايي را كه در اوقات خلوت خود نوشته ايد، بخوانيد).
به كسي كه صحبت مي‌كند خوب گوش كنيد، سخنانش را جدي بگيريد و او را بپذيريد. در مورد آنچه كه مي‌گويد بحث نكنيد.

3	به خاطر سپردن (5 دقيقه) عنوان مجموعه: روميان

مرور: دو به دو 5 آيه آخر حفظي از روميان را مرور كنيد.

4	بررسي كتاب مقدس (90 دقيقه) روميان 16: 1-27

مقدمه: روميان 16 همكاران و آشنايان پولس رسول را توصيف مي‌كند.

گام 1: قرائت
قرائت: روميان 16: 1-27 را با هم بخوانيم
هر يك از ما به نوبت يك آيه را بخوانيم كه قرائت تكميل شود.

گام 2: كشف كردن
ملاحظه: كدام حقيقت دراين بخش براي شما مهم است؟
يا: كدام حقيقت در اين بخش فكرتان يا قلبتان را لمس مي‌كند؟
يادداشت: يك يا دو حقيقت را كه درك مي‌كنيد كشف نماييد، در موردشان تفكر كنيد، و فكرتان را در دفترتان يادداشت كنيد.
در ميان گذاشتن: (پس از آنكه اعضاي گروه وقتي را به فكر كردن و يادداشت كردن گذراندند، بخواهيد كه به نوبت افكارشان را در ميان بگذارند).
حالا به نوبت آنچه را كه كشف كرده ايم با يكديگر در ميان بگذاريم.
(سطور بعدي نمونه اي است از اينكه چطور افراد كشفيات خود را در ميان مي‌گذارند. به ياد داشته باشيد كه در هر گروه كوچك، اعضاي گروه مطالب متفاوتي را با هم در ميان خواهند گذاشت، و نه الزاماً مطالب ذيل را.)

كشف 1. در روميان16: 1-2 حقيقت مهمي‌براي من وجود دارد. مسيحيان بايد در مورد زناني كه مقامي‌را در كليسا دارند، چه نظري را داشته باشند؟
معناي اسم فيبي، درخشان يا روشن مي‌باشد. زماني كه يك نفر مسيحي از يك كليسا به كليسايي ديگر سفر مي‌كرد و در آنجا فردي ناشناخته بود، لازم بود كه سفارش‌نامه‌اي به آن كليسا براي معرفي او فرستاده شود. با توجه به اينكه پولس رسول فيبي را خادمة كليساي كنخرية معرفي مي‌كند، احتمالاً او حامل نامة پولس به مسيحيان شهر روم بود. كنخريه يكي از بنادر قرنتس بود كه در آن كليسايي وجود داشت و فيبي خادمة آن كليسا بود.

الف) فيبي يك خادمه بود تا يك شماس. اگرچه كلمة "خادمه" كه در اين متن به كار رفته است معادل كلمة "شماس" (به يوناني: diakonos) مي‌باشد (فيليپيان1: 1؛ 1 تيموتاؤس3: 8-13)، اين بدان معني نيست كه فيبي حتماً در كليسا مقام يا عنواني داشت. بر طبق اول پطرس 4: 10، از همة مسيحيان انتظار مي‌رود كه خدمتي در كليساي محلي خود داشته باشند. خدمتي كه فيبي انجام مي‌داد مشابه خدمت شماسان بود. خدمت آنها رسيدگي به نيازمندان، و بيماران و تنگدستان بود و خدمت فيبي به طور خاص، مهمان‌نوازي بود. پولس او را به‌عنوان كسي كه همچون مادر او را حمايت، معاونت و كمك كرده است، معرفي مي‌كند. به‌نظر مي‌رسد كه او از بسياري از مسافريني كه در بنادر توقف مي‌كردند و نياز به كمك داشتند، پذيرايي به عمل مي‌آورد.

فيبي زني اهل عمل بود و قلبي مهربان و رئوف براي كمك به ديگران داشت. مي‌توان او را با زناني كه در 1 تيموتاؤس 5: 9-10 و اعمال 16: 15 نام برده شده‌اند، و خدماتي مشابه را انجام داده‌اند، مقايسه كرد. ولي اين حقيقت كه فيبي خدمتي خاص را انجام مي‌داد بيانگر اين نيست كه داراي مقامي به‌عنوان يك شماس در كليسا بود. هيچ مدرك كتاب‌مقدسي دال بر اينكه زنان در كليسا، در مقام شماس يا شيخ بودند، وجود ندارد. ولي برخي از زنان عطاي خدمت را داشتند و در واقع همة زنان لازم است كه خدمت كنند.

ب) تفاوت موجود ميان خادمين و شماسان. اين كلمه در زبان اصلي به صورت تحت اللفظي به مفهوم خادم مي‌باشد.
بر اساس روميان 12: 3-8، هر عضوي از بدن مسيح خدمتي متفاوت از ديگري دارد (اقرنتيان12: 5). هر مسيحي يك خادم است ولي تنها برخي از مسيحيان ممكن است در مقام شماس قرار گيرند. بر طبق اول پطرس4: 10-11، عطاياي مختلفي كه خدا به كليسا مي‌دهد، براي خدمت كردن هستند. بر طبق افسسيان 4: 11-12، برخي از عطاياي روحاني براي تجهيز مسيحيان و بناي كليسا هستند. روميان12: 7 به يك عطاي مخصوص كه عطاي خدمت است اشاره مي‌كند. اين عطا مرتبط با عطاي اعانات (كمك به ديگران) مي‌باشد (اول قرنتيان12: 28). هر دو اين عطايا به يك مقام يا پست كليسايي اشاره نمي‌كنند، بلكه اشاره به توانايي و علاقه‌اي مي‌كنند كه روح‌القدس به افراد جهت خدمت در برخي زمينه‌ها عطا مي‌كند. در كليسا، هر مسيحي بايد علاقه‌مند به خدمت كردن باشد. برخي مسيحيان ممكن است داراي عطاي روحاني خدمت كردن باشند. در كليسا، مقام كليسايي شماس، مقامي اجباري و غالبا ضروري نمي‌باشد. بين سالهاي 30 الي 32 ميلادي، نياز مخصوصي در كليساي اورشليم به وجود آمد. در خدمت مسيحي كمك كردن به بيوه هاي نيازمند، به‌نظر مي‌آمد كه به دليلي ناشناخته بيوه‌هاي يوناني‌زبان مورد غفلت واقع شده بودند و به آنها توجه خاصي نمي‌شد. به همين دليل بود كه كليساي اورشليم هفت نفر را جهت رسيدگي به اين نياز انتخاب كرد. برطبق اعمال 6 : 1-7، اين افراد در جهت رفع اين نياز خدمت كردند. مدتي بعد، يكي از اين افراد به نام فيليپس مقام شماسي در كليساي اورشليم را كنار گذارد و در مقام مبشر در شهر سامره مشغول به خدمت شد. متوجه مي‌شويم كه در سالهاي60-61 ميلادي، تنها در دوكليساي محلي ديگر (فيليپي و افسس)در كتاب‌مقدس، به مقام شماسي اشاره شده است (فيليپيان1: 1؛ اول تيموتاؤس 3: 8-13). مقام شماسان مقامي‌كاملاً متمايز از مقام مشايخ در كليسا مي‌باشد. جهت انتصاب به مقام شماسي، شخص بايد داراي شرايط خاصي مي‌بود. اگرچه وظايف شماسان مشخص نبود، امر مسلم اين است كه آنها رهبران كليساي محلي نبوده، و همينطور در نقش شيخ نيز عمل نمي‌كردند.

ج) آيا شماس زن هم در كليسا وجود داشت؟ در روميان16: 1 كلمة يوناني "diakonos"، در شكل مذكر خود به كار رفته است. برخي مسيحيان مي‌خواهند اين كلمه را به صورتي ترجمه كنند كه بيانگر مقام يك شماس زن باشد. ولي در هيچ جاي كتاب‌مقدس اشاره‌اي به زنان در مقامي‌كليسايي وجود ندارد. زنان در كليسا در مقام شماس يا شيخ عمل نمي‌كردند. در اول تيموتاؤس 3: 11 اصطلاح " و به همينطور زنان نيز" (به يوناني: gunaikas hosautos)، اشاره به مقام شماسان زن نمي‌كند. زيرا در اين صورت بايد اصطلاح "شماسان زن"(به يوناني:tas de diakonos) به‌كار مي‌رفت. اين اصطلاح همچنين به مفهوم زنان (يعني همسران) شماسان نيست زيرا در يوناني براي اين مفهوم هم اصطلاحي متفاوت به كار رفته است (به يوناني gunaikas auton/ echontes:). بنابراين ما بايد در نظر داشته باشيم كه زناني كه در اول تيموتاؤس فصل 3 به آنها اشاره شده است، احتمالاً گروهي مجزا از زناني بودند كه در مقامي‌كليسايي نبودند، بلكه خدمت به خصوصي را در كليساي افسس انجام مي‌دادند. اول تيموتاؤس 5: 3-16 گواه بر اين موضوع مي‌باشد.

د) نتيجه گيري در مورد زنان در كليسا. اگر چه بر طبق غلاطيان3: 28، مردان و زنان هر دو در مسيح يك بوده، فرزندان خدا توسط عيسي مسيح هستند، بر طبق پيدايش1-3، اول قرنتيان فصل‌هاي 11و14، افسسيان فصل 5، كولسيان فصل 3، اول تيموتاؤس فصل‌هاي 2و3و5، تيطس فصل 2 و اولپطرس فصل3 ، قانون ، نقشه و ترتيب و نظم خدا براي زن و مرد پس از خلقت و همينطور پس از خلقت مجدد در مسيح، كاملاً متفاوت بوده است. هرچند كه هر دو گروه در نظر خدا از ارزشي يكسان برخوردارند، خدا به زن و مرد، در چهارچوب ازدواج و روابط كليسايي، وظايف و عملكردهاي متفاوتي سپرده است.
مسيحيان بايد از دو افراط بپرهيزند: اولاً بايد از افراط از انتصاب زنان به مقام‌هاي كليسايي بپرهيزند، چرا كه هيچ شاهدي بر آن در كتاب‌مقدس وجود ندارد. ثانيا بايد از افراط در زمينة غفلت از خدمات مهم و باارزشي كه زنان وقف شده و توانا قادر به انجام آنها در كليسا هستند، بپرهيزند.

كشف2. در روميان16: 5 حقيقت مهمي‌براي من وجود دارد. مسيحيان شهر روم چگونه با هم جمع مي‌شدند؟
شواهدي كه در روميان فصل 16 وجود دارند، بيانگر وجود كليساهاي خانگي در آنجا مي‌باشد. مسيحيان روم در كليساهاي خانگي مختلف با هم جمع مي‌شدند. بر طبق روميان16: 5، پرسكله و اكيلا در خانة خود كليساي خانگي داشتند (1قرنتيان16: 19؛ كولسيان 4: 15؛ فليمون2). احتمالاً اين كليساي خانگي تنها محدود به اعضاي آن خانه نبود (اعمال10: 2؛ 11: 14؛ 16: 15، 31؛ 18: 8؛ اول قرنتيان1: 16؛ اول تيموتاؤس3 : 4؛ 5: 13؛ دوم تيموتاؤس1: 16)، بلكه متشكل از خانواده‌هاي مختلفي بود كه به منظور انجام فعاليت‌هاي مختلف كليسايي در خانة پرسكله و اكيلا جمع مي‌شدند. اين حقيقت كه به كليساي خانگي موجود در خانة اين زوج اشاره شده است، نشان‌دهندة اين است كه اين كليسا متشكل از تمامي مسيحيان روم نبود. بلكه روميان16: 14 مي‌فرمايد: "برادراني را كه با ايشانند سلام نماييد" و روميان16: 15 مي‌فرمايد: "و به همة مقدساني كه به ايشانند سلام برسانيد". اين آيات احتمالاً اشاره به اعضاي دو گروه ديگر خانگي در روم مي‌كنند. اين كليساهاي خانگي مرتبط با افرادي بودند كه در آيات بالا به آنها اشاره شد. در كل نتيجه مي‌گيريم كه در روم چندين كليساي خانگي وجود داشت.

گام 3. سؤال
ملاحظه: از اين بخش چه چيزي مايليد از گروه بپرسيد؟
سعي كنيم همة حقايق موجود در روميان 16: 1-27 را درك كنيم و در مورد مطالبي كه درك نمي‌كنيم، سؤال كنيم.
يادداشت: سؤال خود را تا حد امكان روشن طرح كنيد. سپس آن را در دفترتان بنويسيد.
در ميان گذاشتن: (پس از آنكه اعضاي گروه وقتي را به تفكر و يادداشت كردن گذراندند، اجازه دهيد ابتدا هر كس نظرات خود را مطرح كند.)
بحث: (سپس چند تا از اين سؤالات را انتخاب كنيد و بكوشيد دربارة آنها در گروه بحث كنيد و پاسخشان را بيابيد.)
(مطالب ذيل نمونه هايي است از سؤالاتي كه ممكن است محصلين مطرح كنند؛ و همچنين تذكراتي براي بحث دربارة سؤالات ارائه شده است.)

سؤال1. (16: 7) آيا اندرونيكوس و يونياس رسول بودند؟
يادداشتها.

الف) به‌عنوان بستگان پولس. احتمالاً اندرونيكوس و يونياس از بستگان پولس بودند (لوقا1: 36؛ يوحنا 18: 26)، ولي به احتمال قوي‌تر هم‌ميهنان او بودند (روميان 9: 3؛ 16: 7، 11، 21). هيچ دليلي وجود ندارد كه بخواهيم فكر كنيم كه قسمت آخر اسم يونياس دلالت بر زن بودن او مي‌كند (ر.ش. جوليه در 16: 15)، زيرا در متي 16: 14، قسمت آخر اسامي ايليا و ارميا يكسان است. اندرونيكوس و يونياس همچنين در يك موقعيت، هم‌زندانيان پولس بودند.

ب) به‌عنوان رسولان. آنها تحت عنوان افرادي كه "مشهور در ميان رسولان" بودند، ناميده شده‌اند.
اين بدان مفهوم است كه يا رسولان آنها را به‌عنوان افرادي با شهرتي بالا خطاب مي‌كردند و يا اينكه آنها متعلق به گروهي به نام رسولان بودند. كلمة رسول به مفهوم شخصي است كه براي ماموريتي فرستاده شده است. اين اصطلاح در روميان16: 7 به دو حالت ممكن است درك شود: مشهور در ميان رسولان مسيح يا مشهور در ميان رسولان كليساها.
- رسولان مسيح. كلمة رسول در مفهوم محدودتر خود مي‌تواند تنها اشاره به شاگردان عيسي مسيح و پولس داشته باشد.
سپس اين اصطلاح در روميان 16: 7 مي‌تواند بيانگر اين موضوع باشد كه چون اندرونيكوس و يونياس قبل از پولس رسول مسيحي شده بودند، توسط رسولاني مانند پطرس، يوحنا و غيره از شهرت بالايي برخوردار بودند.
- رسولان كليساها. كلمة رسول در مفهوم گسترده‌تر خود به مفهوم پيام‌آور يا مبشر مي‌باشد. و اشاره به گروه گسترده‌تري مانند برنابا، اپفروديتس، آپلس، سيلوانس و تيموتاؤس مي‌كند. اين عده افرادي بودند كه كلام خدا را موعظه مي‌كردند و مي‌توان آنها را به‌عنوان افرادي توصيف نمود كه توسط كليساها فرستاده شده بودند. امروزه ما در كليساها آنها را ميسيونر يا مبشر مي‌ناميم.
احتمال دارد كه اندرونيكوس و يونياس خود افرادي بودند كه توسط كليساها فرستاده شده بودند. بنابر آنچه كه در اين قسمت بيان شد، اصطلاح رسولان در روميان 16: 7 اشاره به اين حقيقت مي‌كند كه اندرونيكوس و يونياس در ميان ميسيونرهاي كليساها مشهور بودند.

سؤال 2.(16: 10) آزموده شده و تأييد شده توسط خدا به چه مفهومي‌مي‌باشد؟

يادداشتها.

الف) تأييد شده در سختيها. لازم است كه فرد مسيحي در قلمرو سختيهاي زندگي آزموده و تأييد شود. در روميان16: 10، اپليس به‌عنوان "آزموده شدة در مسيح" توصيف شده است. چه زماني يك مسيحي آزموده شده و مورد تأييد خدا واقع مي‌شود؟ خدا از سختيها، مصائب، جفاها و وسوسه‌ها جهت آزمايش ايمان مسيحيان و استحكام شخصيت روحاني‌شان استفاده مي‌كند (روميان 5: 3-4؛ يعقوب 1: 2-4). هنگامي‌كه يك مسيحي عليرغم تمام سختيها، جفاها و وسوسه‌هايي كه با آنها مواجه مي‌شود، ايمان خود را حفظ كرده، نسبت به مسيح وفادار مي‌ماند، در اين زمان است كه او آزموده شده، مورد تأييد خدا واقع مي‌شود. اين مسيحي رضايت واقعي خود را زماني به دست مي‌آورد كه بداند كه خدا از او راضي و خشنود مي‌باشد. يك مسيحي عليرغم تمام سختيهاي زندگي بايد نسبت به خدا وفادار بماند. تنها در آن زمان است كه مورد تأييد و رضايت خدا خواهد بود.

ب) تأييد شده در رفتار. يك مسيحي نياز دارد كه در رفتار خود نيز آزموده شده، مورد تأييد خدا قرار گيرد. در 1 قرنتيان11: 19-22، پولس مي‌فرمايد: "از آن جهت كه لازم است كه در ميان شما بدعتها نيز باشد تا كه مقبولان از شما ظاهر گردند. پس چون شما در يك جا جمع مي‌شويد، ممكن نيست كه شام خداوند خورده شود." شام خداوند همراه شام محبت برگزار مي‌شد. شام محبت شامي بود كه مسيحيان گليسا با هم مي‌خوردند. برخي از اين مسيحيان تنها به فكر خود بودند به حدي كه غذاي خود را مي‌آوردند و آن را بدون اينكه منتظر ديگران باشند يا آن را با نيازمند بودند تقسيم كنند، مي‌خوردند. برخي از اين مسيحيان رفتاري ناشايسته نشان داده و حتي مست مي‌كردند. خدا ايمانداران را از طريق رفتارشان در جلسات كليسايي و طرز برخوردشان در زندگي روزانه‌شان، مي‌آزمايد. يك مسيحي تحت هر شرايطي بايد به‌عنوان يك مسيحي عمل كند. تنها در اين زمان است كه مي‌تواند مورد تأييد و رضايت خدا واقع شود.

ج) تأييد شده در تعليم و تربيت روحاني. يك مسيحي نياز دارد كه در تعليم و تربيت روحاني خود نيز آزموده شده، مورد تأييد خدا واقع شود. در 1 قرنتيان 9: 24-27، پولس از تصوير ورزش استفاده مي‌كند تا مسيحيان را تشويق كند به اينكه خود را تحت تمرينات سخت قرار دهند و با هدفي مشخص در ميدان زندگي جلو رفته با موانع موجود مقابله كنند. او مي‌فرمايد: "من تن خود را زبون مي‌سازم و آن را در بندگي مي‌دارم، مبادا چون ديگران را وعظ نمودم، خود محروم شوم". آزموده شدن و مورد تأييد خدا واقع شدن در نقطة مقابل عدم داشتن صلاحيت از نقطه نظر خدا مي‌باشد. به منظور اينكه از ديدگاه خدا به‌عنوان مسيحياني تلقي نشويم كه واجد شرايط نيستند، هر مسيحي بايد خود را تحت تمرين و تربيت سخت قرار داده، براي خود هدفي مشخص داشته باشد. تنها در اين زمان است كه مورد تأييد و رضايت خدا واقع مي‌شود.

د. تأييد شده در تفسير كتاب‌مقدس. يك مسيحي همچنين نياز دارد كه در قسمت تفسير صحيح كتاب‌مقدس نيز آزموده شده، مورد تأييد خدا واقع شود.در2 تيموتاؤس 2: 15، پولس تيموتاؤس را تشويق كرده مي‌گويد: "وسعي كن كه خود را مقبول خدا سازي، عاملي كه خجل نشود و كلام خدا را به خوبي انجام دهد." اصطلاح "كلام خدا را به خوبي انجام دادن "، در يوناني به مفهوم، "تفسير درست كلام خدا" مي‌باشد. هر رهبر مسيحي بايد مانند تيموتاؤس تلاش كند كه حقيقت كلام خدا را به‌خوبي درك كند و آن را به اشتباه تفسير نكند. اين مسؤوليت مهمي است كه تمامي رهبران و معلمين كليساها بر عهده دارند. به همين دليل است كه بسياري از كليساها سعي مي‌كنند كه رهبران و معلمين كليسايشان را در رابطه با تفسير كتاب‌مقدس تعليم دهند. مسيحيان بايد همواره كتاب‌مقدس را به درستي تفسير كنند. تنها در اين زمان است كه مورد تأييد و رضايت خدا واقع مي‌شوند.

ه. تأييد شده در خدمت مسيحي. هر مسيحي نياز دارد كه در قسمت خدمت آزموده شده، مورد تأييد خدا واقع شود. در 2 قرنتيان10: 12-18، پولس مي‌فرمايد: "زيرا جرأت نداريم كه خود را از كساني كه خويشتن را مدح مي‌كنند بشماريم، يا خود را با ايشان مقابله نماييم.....بلكه به حسب اندازة آن قانوني كه خدا براي ما پيمود فخر مي‌كنيم.....زيرا از حد خود تجاوز نمي‌كنيم كه گويا به شما نرسيده ايم.....زيرا كه نه آنكه خود را مدح كند مقبول افتد بلكه آن را كه خداوند مدح نمايد." پولس ابتدا پيغام انجيل را در قرنتس موعظه كرده و كليساي قرنتس را تأسيس كرده بود. پس از آن برخي معلمين دروغين و حتي رسولان دروغين كوشيدند شقاقي ميان مسيحيان آنجا و پولس ايجاد كنند و آنها را تحت نفوذ خود قرار دهند. آنان چنان به كليساي قرنتس فخر مي‌كردند كه گويي خود آن خدمت را شروع كرده بودند و آنچنان از خود تعريف مي‌كردند كه گويي رسولاني

مهم‌تر از پولس براي آنها بودند. پولس به صراحت به اين گروه پاسخ داده، گفت كه خدا خدمات دروغين آنها را آزموده و تاييد نخواهد كرد. حتي اگر اين افراد از خود تعريف و تمجيد كنند، به اين منظور نيست كه خدا از آنها راضي خواهد بود: "زيرا نه آنكه خود را مدح كند مقبول افتد بلكه آن را كه خداوند مدح نمايد."رهبران مسيحي بايد متوجه اين حقيقت باشند كه خدا قطعاً خدمات آنها را خواهد آزمود و آنها را تاييد يا تكذيب خواهد كرد. رهبران مسيحي بايد خدمات خود را نه در هماهنگي با عقايد خود، بلكه در هماهنگي با تمام كتاب‌مقدس به‌عنوان كلام خدا انجام دهند. تنها در اين زمان است كه مورد تاييد و رضايت خدا واقع مي‌شوند.

سؤال 3. (16: 16) بوسة مقدسانه مسيحيان را چگونه تعبير كنيم؟

يادداشتها. روميان 16: 16 مي‌فرمايد، "يكديگر را به بوسة مقدسانه سلام نماييد: (به يوناني: philemati hagio). در عهدجديد متوجه مي‌شويم كه سلام نمودن به يكديگر همراه با بوسه، رسمي‌متداول ميان مسيحيان آن زمان بود.

الف) بوسه، بيانگر محبت و علاقه بود. بر طبق لوقا 7: 36-50 (45)، وقتيكه شمعون فريسي عيسي را به منظور شام دعوت كرد، او طبق رسم آن زمان عيسي را نبوسيد. ولي كمي بعد، زني گناهكار به آن مكان وارد شد و از بوسيدن پايهاي عيسي باز نايستاد. طبق اين قسمت از كلام، محبت بايد به نوعي ابراز شود. در زمان عيسي بوسه بيانگر محبت بود. امروزه مسيحيان در كشورهاي مختلف دنيا، بايد مشخص كنند كه مناسب‌ترين روش ابراز محبت در فرهنگشان چيست. و بايد محبت و علاقة خود را به طريقي مناسب نسبت به ديگران ابراز كنند. به‌عنوان مثال، در برخي فرهنگها مردان مسيحي به‌عنوان ابراز محبتشان يكديگر را در اغوش مي‌گيرند.

ب) بوسه بايد بيانگر محبتي خالص و بي ريا باشد. بر طبق لوقا 22: 47-48، يهودا با يك بوسه عيسي را تسليم دشمنانش نمود. بوسة يهودا از روي خلوص نيت نبود. بوسة يك شخص مسيحي نبايد مانند بوسة يهودا باشد. اين قسمت بيانگر اين است كه بوسه يا هر روش ديگر براي ابراز علاقه و محبت به ديگران، بايد خالص و بي‌ريا باشد.

ج) بوسه بايد بيانگر محبتي مقدس باشد. بر طبق روميان16: 16 و 2قرنتيان 13: 12، پولس رسول مسيحيان را تشويق كرد كه يكديگر را به بوسه‌اي مقدسانه سلام نمايند. كلمة مقدس به مفهوم "جدا شده از شرارت و وقف شده به خدا" مي‌باشد. بنابراين در بوسة مقدسانه سه عامل وجود دارد: - دو نفري كه كه همديگر را مي‌بوسند و خدايي كه همه چيز را مي‌بيند و بر همه چيز عالم است. از طرفي بوسه نبايد بدون مفهوم و از روي بي‌تفاوتي باشد. و از طرف ديگر بوسه نبايد با انگيزه‌هاي اشتباه باشد. بر اساس اين قسمت، بوسه بايد با مفهوم بوده، نمايانگر اين حقيقت باشد كه محبت مسيح در حق آنها به صورت دوطرفه ابراز مي‌شود و اينكه آنها واقعاً به فكر يكديگر هستند. اين نوع بوسه هم بيانگر محبتي مسيحي است و هم بيانگر وقف جهت كمك به يكديگر به منظور دوري از شرير و وقف به خدا مي‌باشد.

د) بوسه بايد بيانگر محبت و علاقه نسبت به همه باشد. بر طبق 1 تسالونيكيان 5: 26، بوسة مقدس براي تمام اعضاي خانوادة مسيحي مي‌باشد. مسيحيان بايد محبت خود را نسبت به همة اعضاي اين خانواده ابراز كنند، حتي اگر به دليلي عضوي را دوست نداشته باشند. آنها بايد به همة مسيحيان بوسة مقدسانه دهند بدون هيچ نوع تبعيضي. اين قسمت نشان‌دهندة اين است كه بوسه نگهدارندة يكدلي و صلح بين برادران و خواهران مسيحي مي‌باشد.

ه. بوسه بايد بيانگر محبتي قلبي و عميق باشد. برطبق 1پطرس 5: 14، مسيحيان بايد به بوسة محبتانه يكديگر را سلام نمايند. اين بخش نشان‌دهندة اين است كه بوسه بيانگر مسؤوليت محبت كردن يكديگر با محبتي مسيحي مي‌باشد. در واقع بوسه به مفهوم محبت كردن به ديگران به گونه اي است كه مسيح آنها را محبت كرده است (يوحنا13: 24-25)، و همچنين محبت كردن به روشي است كه در 1قرنتيان13: 4-8 تعليم داده شده است.

و. تاريخچة بوسة مقدس. شواهدي وجود دارد دال بر اينكه بوسة مقدسانه تا قرن 13 در كليساي غرب كاربرد عمومي براي مسيحيان داشته است. امروزه نيز كاربرد آن در كليساي قبطي ادامه دارد. در برخي فرهنگها، حوزة روابط بين جنسهاي مخالف محدودتر از فرهنگهاي ديگر مي‌باشد. كاربرد صحيح بوسة مقدسانه اين است كه مسيحيان در هر جاي دنيا بايد مشخص كنند كه بهترين روش جهت ابراز محبت به يكديگر چه مي‌باشد.

سؤال 4. (16: 17-18) مسيحيان بايد چه نوع برخوردي را در مقابل معلمين دروغين داشته باشند؟

يادداشتها. روميان 16: 17-18 مي‌فرمايد: "لكن اي برادران از شما استدعا مي‌كنم كه كساني را كه منشا تفاريق و لغزشهاي مخالف آن تعليمي‌كه شما يافته ايد مي‌باشند، ملاحظه كنيد و از ايشان اجتناب نماييد. زيرا كه چنين اشخاص خداوند ما عيسي مسيح را خدمت نمي‌كنند بلكه شكم خود را و به الفاظ نيكو و سخنان شيرين دلهاي ساده دلان را مي‌فريبند."

الف) معلمين دروغين و روشهاي آنان. هيچ قسمت از كلام خدا دلالت بر اين موضوع نمي‌كند كه اين افراد اعضاي كليساي روم بودند، زيرا پولس مسيحيان روم را به دليل وفاداري و اطاعتشان تحسين مي‌كند (16: 19). احتمالاً اين افراد معلمين و مبلغين دروغين و سيار بودند. برخي تفكري آزاد داشتند و قانون خدا را كاملاً رد كرده، چنين تعليم مي‌دادند كه انسان مي‌تواند هر چقدر بخواهد مرتكب گناه شود. اين معلمين دروغين شكم خود را خدمت مي‌كردند، كه به مفهوم اين است كه به جاي خدمت به مسيح خود را خدمت مي‌كردند. آنها دائماً خود را تحسين و تجليل مي‌كردند و تمايل زيادي به سخنراني داشتند. آنها مردم را با سخنان نرم و چاپلوسانهٔ خود مي‌فريفتند. حتي امروزه نيز اين يكي از خصوصيات بارز معلمين دروغين مي‌باشد كه كلام را از سادگي و قداستش منحرف سازند. هدف آنها مقابله با تعاليمي است كه مسيحيان از رسولان مسيح دريافت كرده‌اند.

ب) وظيفهٔ مسيحيان در قبال معلمين و مبلغين دروغين چيست؟ پولس نمي‌فرمايد كه مسيحيان بايد با معلمين دروغين به دليل نفوذ قوي‌شان بر اعضاي معمولي كليسا، با آنها مخالفت كنند. بلكه به آنها هشدار مي‌دهد كه اين افراد را در هر زماني ملاحظه كنند، يعني متوجه شوند كه اين افراد چه كساني هستند تا بتوانند از آنها دوري كنند. پولس رسول از مسيحيان درخواست مي‌كند كه از اين قبيل افراد اجتناب كنند. همينطور يوحناي رسول از مسيحيان درخواست مي‌كند كه معلمين دروغين را به خانه‌هاي خود نپذيرند و آنان را خوشامد نگويند، زيرا هر كه معلمين دروغين را بپذيرد، در كارهاي فاسدشان با آنها شريك مي‌شود(2يوحنا10-11).

سؤال5. (16: 25-26) منظور از سِر چه بود؟
يادداشتها.

الف. سِر مخفي. سِر حقيقتي است كه اگر خدا آن را آشكار نكند، به صورتي ناشناخته و مبهم باقي مي‌ماند (افسسيان 3: 2-6). اگر اين سِر يك شخص بود، آن شخص اگر خدا او را آشكار نكند، ناشناخته باقي مي‌ماند (كولسيان1: 25-27). ماهيت اين سِر در زمان عهد عتيق اين بود كه نه تنها روزي غيريهوديان نجات‌يافته به تعداد زيادي وارد ملكوت خدا مي‌شوند (متي 11: 12؛ 24: 14)، بلكه با يهوديان ايماندار شريك ارث عظيم خدا بوده، همراه با آنها عضو بدن مسيح مي‌شوند و همراه با آنها وعده‌هاي خدا در كلام را دريافت مي‌كنند (افسسيان3: 6؛ 2قرنتيان1: 20). هر دو آنها به‌طور يكسان اين بركات را دريافت مي‌كنند. يهوديان ايماندار ديگر يگانه قوم برگزيدهٔ خدا نمي‌باشند (تثنيه7: 6-10)، بلكه قوم مخصوص خدا متشكل از ايمانداران تمام ملل مي‌باشد (غلاطيان3: 28؛ 1 پطرس2: 9-10).

ب) سِر آشكارشده. اگرچه در كتب نبوتي عهد عتيق در مورد اين سِر وعده داده شده بود (1: 2؛ 16: 26)، آن براي مدتي طولاني در زمان‌هاي گذشته به صورت مخفي باقي ماند (16: 25). اگرچه نقشهٔ ابدي خدا شامل نجات گروهي كثير از مردم از هر ملتي در دنيا بود (پيدايش12: 3؛ 22: 18)، هنوز زمان تحقق اين نقشه كه مربوط به آمدن عيسي به جهان بود، نرسيده بود. حال دوران عهد جديد آغاز شده است. مردم از تمام ملل زمين به عيسي مسيح ايمان آورده، از او اطاعت مي‌كنند (16: 26) و وارد ملكوت خدا مي‌شوند (متي 8: 12).
آيا نامهٔ روميان خطاب به كليسايي متشكل از ايمانداران يهودي و غير يهودي نبود كه خدا را در اتحاد خدمت مي‌كردند؟ تمام اين اتفاقات در روم به وقوع مي‌پيوست و امروزه هم در تمامي جهان شاهد چنين اتفاقاتي هستيم، بواسطهٔ خداي حكيمي‌كه خود را از طريق عيسي مسيح مكشوف كرد.

گام 4: كاربرد
ملاحظه: كداميك از حقايق موجود در اين بخش، چيزي است كه مسيحيان مي‌توانند امروز آن را به كار ببرند؟
در ميان گذاشتن و يادداشت كردن: با يكديگر فكر كنيم و از روميان 16: 1-27 فهرستي از كاربردهاي احتمالي تهيه كنيم.
ملاحظه: كدام كاربرد احتمالي را خدا مي‌خواهد كه شما به كاربردي شخصي براي

خودتان تبديل كنيد؟
يادداشت كردن: اين كاربرد شخصي را در دفترتان بنويسيد. مي‌توانيد كاربرد شخصي تان را با ديگران در ميان بگذاريد.
(به ياد داشته باشيد كه در گروههاي مختلف، افراد ممكن است حقايق متفاوتي را براي كاربرد شخصي انتخاب كنند، يا حتي كاربردهاي متفاوتي را از يك حقيقت استخراج كنند. ذيلاً فهرستي از كاربردهاي احتمالي را ارائه مي‌دهيم.)

كاربردهاي احتمالي
16: 1؛ به همراه يك نفر كه نمايندة جمع شما است يك نامة سفارشي بفرستيد.
16: 2؛ به يك نفر مسافر مسيحي كه نيازمند كمك شماست هر گونه كمكي كه مي‌توانيد ارائه دهيد.
16: 3؛ به جاي اينكه مستقل و جداگانه كار كنيد، با مسيحيان ديگر همكار باشيد.
16: 5؛ از خانة خود براي داشتن جلسات خانگي استفاده كنيد.
16: 7؛ مسيحياني را كه در زندان هستند به ياد داشته باشيد (عبرانيان 13: 3) و براي آنها دعا كنيد (اعمال 12: 5).
16: 10؛ پذيراي اين حقيقت باشيد كه خدا از طريق مشكلات زندگي‌تان، شما را مي‌آزمايد تا مورد تاييد و رضايت او واقع شويد.
16: 16؛ به دنبال راهها و روشهايي باشيد كه بتوانيد به‌عنوان مسيحي، متناسب با فرهنگتان، علاقه و محبت خود را به ديگران نشان دهيد.
16: 17؛ معلمين دروغين را ملاحظه كنيد و پذيراي آنها در خانه هايتان نباشيد.
16: 19؛ از هر چيز بد و شريرانه اجتناب كنيد. برنامه‌هاي تلويزيوني و فيلمهاي بد و مضر را تماشا نكنيد. كتب و مجلات بد را مطالعه نكنيد و چشمان، گوشها و افكارتان را از هر چيز منفي و شريرانه محافظت كنيد.
16: 20؛ اگر چه شيطان شكست خورده است (متي 12: 28-29؛ يوحنا 12: 31)، هنوز قادر به انجام شرارت مي‌باشد (1 پطرس 5: 8). بنابراين دائما با او مقاومت كنيد (1 پطرس 5: 9؛ يعقوب 4: 7). در زمان بازگشت مسيح، شيطان به درياچة آتش افكنده شده، هلاك خواهد شد (2 تسالونيكيان 2: 8؛ مكاشفه 20: 10).

كاربرد شخصي
- من مي‌خواهم خانة من براي مشاركت مسيحيان باز باشد.
- من مي‌خواهم ياد بگيريم كه به ديگر برادران و خواهرانم علاقه ام را به طريقي مناسب ابراز كنم.

گام 5. دعا
دعا: هر يك از ما به نوبت دربارة يكي از حقايقي كه خدا از روميان 16: 1-27 به ما آموخته است، دعا كنيم.
(نسبت به آنچه در طول اين بررسي كتاب‌مقدس آموخته ايد، در دعا واكنش نشان دهيد. تمرين كنيد كه فقط طي يك يا دو جمله دعا كنيد. به ياد داشته باشيد كه افراد در گروههاي مختلف، دربارة مطالب متفاوتي دعا خواهند كرد.)

5	دعا (8 دقيقه) دعاي واكنشي

به دعا كردن در گروههاي دو نفري يا سه نفري ادامه دهيد. براي يكديگر و براي مردم جهان دعا كنيد.

6	تكليف (2 دقيقه) براي جلسه بعد

(رهبر: اين تكليف را به صورت نوشته به اعضاي گروه بدهيد يا بخواهيد كه آن را در دفتر يادداشتشان رونويسي كنند).
- تعهد: نسبت به شاگردسازي و بناي كليسا و موعظة ملكوت احساس تعهد كنيد.
- براي يك فرد يا يك گروه " روميان 16: 1-27" را موعظه كنيد، يا تعليم دهيد يا بررسي نماييد.
- پوشة مربوط به "موعظة ملكوت خدا" را تكميل كنيد.

الف) به رشدتان ادامه دهيد

- وقت خلوت
به داشتن وقتي خلوت جهت مشاركت شخصي با عيسي مسيح به صورت مرتب ادامه دهيد. بهترين روش براي انجام اين كار، استفاده از برنامة مطالعة كتاب‌مقدس مي‌باشد

(به كتاب راهنماي شاگردي 1، ضميمة 2 مراجعه كنيد). از روش حقيقت دلخواه استفاده كنيد (به كتاب راهنماي شاگردي 1، ضميمة 1 مراجعه كنيد). از اوقات خلوت خود يادداشت‌برداري كنيد.

2- به خاطر سپردن
از مطالعه و بررسي شخصي‌تان از كتاب‌مقدس، به انتخاب آياتي جديد جهت به خاطر سپردن ادامه دهيد. آيات مهم كتاب‌مقدس را به طور منظم حفظ كنيد (به كتاب راهنماي شاگردي 1، ضميمة 5 مراجعه كنيد). و هر روزه 5 آية حفظي اخر را مرور كنيد.

3- بررسي كتاب‌مقدس
به بررسي كتاب‌مقدس ادامه دهيد. كتابي را از كتاب‌مقدس انتخاب كنيد و از روش 5 گام بررسي كتاب‌مقدس جهت بررسي آن كتاب استفاده كنيد. بهتر است كه ابتدا قبل از بررسي برخي كتب عهد عتيق، به بررسي كتب مهم عهد جديد بپردازيد، زيرا عهد عتيق بايد در نور مكاشفة عهد جديد تعبير شود.

4- دعا
هر هفته به دعا كردن در مورد شخصي يا چيز مشخصي ادامه دهيد و ببينيد كه خدا چه مي‌كند (امثال5: 3).

5- مشاركت مسيحي
به جمع شدن با ديگر ايمانداران در گروههاي خانگي يا جلسات بزرگتر كليسايي ادامه دهيد.

6- آوردن ميوه و ثمر
به آوردن ميوة بسيار و ميوه ماندگار ادامه دهيد (يوحنا15: 5، 8، 16). براي عيسي مسيح شهادت دهيد (متي 10: 32؛ 1پطرس 3: 16-15). پيغام انجيل را به طرق مختلف اعلام كنيد. تصميم بگيريد كه مردم اطراف خود را طوري تحت تاثير قرار دهيد كه به عيسي مسيح نزديكتر شوند.

7- شاگردسازي
به پيروي از عيسي مسيح ادامه دهيد. از او بياموزيد و احكام او را اطاعت كنيد (متي7: 27-24).

ب) گروههاي جديدي را شروع كنيد

هر وقت كه تعليم گروهي از ايمانداران را انجام داديد، دو كار را انجام دهيد:

1- به ديگران اجازة تشكيل گروههاي جديد را بدهيد
اين گروهي را كه به آنها تعليم داده‌ايد، ترغيب كنيد كه گروهي كوچك از ايمانداران جديدي تشكيل دهند كه مايلند از نظر روحاني رشد كنند. به آنها اجازه دهيد كه تمام يا بخشي از اين دورة درسي را جهت تعليم آنها مورد استفاده قرار دهند.

2- خود گروه جديدي شروع كنيد
در عين حال كه براي اين موضوع دعا مي‌كنيد، در نظر داشته باشيد كه گروهي از ايمانداران جديد را انتخاب كنيد. تمام يا بخشي از اين دورة درسي را جهت تعليم آنها مورد استفاده قرار دهيد.

3-دوره
اين دوره شامل بخشهاي زير مي‌باشد:
الف. برويد و شاگرد بسازيد (48 درس در كتاب راهنماي شاگردي، 1-4)
ب. برويد و كليساي مسيح را بنا كنيد (48 درس در كتاب راهنماي كليسا، 1-4)
ج. برويد و به ملكوت خدا موعظه كنيد (48 درس در كتاب راهنماي ملكوت، 1-4)